

Donna Leon,
Wat niet verdwijnt
Uitgeverij Cargo
ISBN 978 94 0312 060 7
€ 19,99

Deze column is gepubliceerd in:

VGS Media BV

COLUMN

Chrisjan van Marissing

Boekhandel Praamstra

Donna Leon, Wat niet verdwijnt

'Wat niet verdwijnt' is het onlangs verschenen nieuwste deel in een reeks thrillers van Donna Leon met als hoofdpersoon Guido Brunetti, 'commissario' bij de politie in Venetië. De auteur is een Amerikaanse die jarenlang in Venetië gewoond heeft. Eigenlijk heeft ze van de stad ook een hoofdpersoon gemaakt, want de stad is niet alleen coulisse van haar verhaal maar ook onderwerp.

Venetië dreigt al jaren overspoeld te worden niet alleen door het massatoerisme dat gevoed wordt door prijsvechtende luchtvaart en de cruiseschepen die dagelijks aanmeren, maar ook door de zee die bij hoog water, 'acqua alta', het San Marco-plein onder water zet.

In de thrillers van Donna Leon staat niet de glamour voorop van Venetië maar het echte leven van de stad en de inwoners. In elk boek snijdt ze wel een actueel onderwerp aan waarmee ze achter de façade van schoonheid een inkijk geeft in menige schaduwzijde van de Italiaanse samenleving. Vervuiling van de lagune door de industrie, mensenhandel en slavernij, dumping van giftig afval, hebzucht van vastgoedeigenaren, allemaal voorbeelden van thema's uit de thrillers, stevast verweven met de Italiaanse bureaucratie, corruptie en het cliëntelisme. Een ander kenmerk is dat gerechtigheid vaak niet zegeviert in de boeken.

Hoogst vermakelijk is de verhouding van Brunetti tot zijn chef, de ijdele vice-questore Patta. Met hulp van diens alwetende secretaresse Elettra (die in ongeveer elke computer waar ook ter wereld weet binnen te dringen) slaagt hij er steeds opnieuw in om die chef onschadelijk te maken.

Maar Brunetti is niets zonder zijn vrouw Paola, dochter uit het adellijke en zeer vermogende geslacht Falier. De tegenstelling kan nauwelijks groter zijn: Paola is verzot op Henry James en geeft les in Engelse literatuur op de universiteit.

Het is prachtig om de dynamiek van dit echtpaar te volgen. Zij bereidt de heerlijkste gerechten die ook tussen de middag met veel smaak worden gegeten en rijk met wijn begoten. Maar ze is niet te beroerd om Brunetti terecht te wijzen als hij volledig de plank misslaat tegenover haar of haar familie. Het echtpaar (inclusief een opgroeiende zoon en dochter) kampt met het soort conflicten waar elk goed huwelijk aan lijdt, maar Paola is en blijft Brunetti's soulmate.

Ik ben enorm van ze gaan houden bij het lezen van alle 26 tot dusver verschenen delen en die liefde geldt evenzeer de stad Venetië waar ik vaak ben geweest. Door de verhalen van Donna Leon verdiept de schoonheid zich, al word ik er wel net als Brunetti cynischer van.

In het nieuwste boek voert ze een weduwnaar op, Casati, met een tragische geschiedenis, die ze met haar voortreffelijke psychologisch inzicht ontroerend weet te schetsen. Brunetti brengt een aantal dagen zonder Paola door op het eiland Sant'Erasmus en is veel op het water van de lagune. En pas in de laatste pagina's wordt de plot ontrafeld.

Voor wie in het najaar nog een aangenaam uitstapje wil maken naast de kachel: Lees Donna Leon!